

📄 Drept penal - Proba teoretica - Parchet de pe lângă Curte de Apel

1 În cazul infracțiunii continuate:

- A. termenul de prescripție a răspunderii penale curge de la momentul realizării primului act material;
- B. termenul de prescripție a răspunderii penale curge de la momentul la care infracțiunea a dobândit un caracter de obișnuință;
- C. termenul de prescripție a răspunderii penale curge de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni.

2 Dacă în perioada de 2 ani a internării minorului într-un centru educativ acesta este judecat pentru o infracțiune concurentă:

- A. instanța poate menține măsura educativă, prelungind-o până la maximul prevăzut de lege și scade perioada executată din măsura educativă aplicată anterior;
- B. instanța poate înlocui măsura internării într-un centru educativ cu măsura internării într-un centru de detenție, fără a deduce ceea ce a executat anterior din durata primei măsuri educative dispuse;
- C. va lua în temeiul art. 129 alin. 1 din Codul penal măsura internării într-un centru de detenție, fără a deduce ce a executat anterior din durata primei măsuri educative dispuse.

3 Grațierea:

- A. poate viza și comutarea pedepsei închisorii în pedeapsa amenzii în cazul persoanei juridice;
- B. înlătură starea de recidivă;
- C. nu are efecte asupra măsurii confiscării speciale a bunurilor produse prin comiterea infracțiunii.

4 Pedeapsa complementară a interzicerii unor drepturi:

- A. se aplică și atunci când a intervenit o lege de amnistie;
- B. nu se mai execută în cazul grațierii totale sau a restului de pedeapsă, în lipsa unei dispoziții contrare;
- C. se execută după împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei.

5 Se dispune confiscarea extinsă:

- A. inclusiv asupra unor sume de bani obținute din exploatarea sau folosirea bunurilor supuse confiscării;
- B. asupra pistolului cu care inculpatul a lovit victima de 13 ori în zona feței;
- C. asupra bunurilor dobândite de inculpat într-o perioadă de 5 ani înainte și, dacă este cazul, după momentul săvârșirii infracțiunii, până la data emiterii ordonanței de începere a urmăririi penale.

6 În aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, în cazul concursului de infracțiuni constând în săvârșirea unor infracțiuni anterior datei de 1 februarie 2014, respectiv a unor infracțiuni comise după intrarea în vigoare a noului Cod penal:

- A. pentru toate infracțiunile concurente, cât și pentru stabilirea pedepsei rezultante se va aplica legea nouă, având în vedere principiul reglementat de art. 3 din Codul penal și principiul aplicării globale a legii penale mai favorabile;
- B. în aplicarea Deciziei Curții Constituționale, stabilirea legii penale mai favorabile, în ceea ce privește pedepsele individuale, se va realiza doar cu privire la infracțiunile comise anterior intrării în vigoare a noului Cod penal, fără a se avea în vedere infracțiunile comise după data de 01 februarie 2014;
- C. la tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni ce vizează atât infracțiunile comise anterior datei de 1 februarie 2014, cât și cele comise ulterior, se va aplica principiul legii penale mai favorabile.

7 Extrădarea din România (extrădarea pasivă) în vederea executării unei pedepse:

- A. este acordată pentru fapte a căror săvârșire atrage potrivit legislației statului solicitant și potrivit legii române o pedeapsă privativă de libertate de cel puțin 1 an și dacă pedeapsă aplicată este de cel puțin 4 luni;
- B. este acordată în cazul în care legislația statului solicitant permite suspendarea parțială, dacă fracțiunea de pedeapsă rămasă executabilă este de cel puțin 4 luni;
- C. nu se acordă în nicio situație, dacă fapta pentru care se cere extrădarea este pedepsită cu moartea de către legea statului solicitant.

8 Se va reține incidența circumstanței agravante prevăzute de art. 77 lit. a) din Codul penal:

- A. în cazul în care inculpatul a incendiat locuința victimei, fiind însoțit de cei doi minori ai săi care asigura paza;
- B. în cazul în care inculpatul a obligat două persoane să întrețină un act sexual oral;
- C. în cazul în care inculpatul, însoțit de alți doi prieteni, au întreținut acte sexuale orale cu prietena acestuia în vârstă de 13 ani.

9 Obligarea la tratament medical:

- A. se poate institui împotriva persoanei care a comis fapta prevăzută de legea penală indiferent de boala de care aceasta suferă pentru că legea nu distinge cu privire la natura afecțiunii și a consecințelor față de societate;
- B. se instituie doar dacă persoana care a comis fapta prevăzută de legea penală este grav bolnavă și condamnată în cauză;
- C. se poate institui chiar dacă boala ce prezintă pericol pentru societate nu are legătură cu fapta penală.

10 Furtul săvârșit prin întrebuințarea de violențe asupra celor doi soți având ca obiect material bunuri din patrimoniul comun al acestora, constituie:

- A. două infracțiuni concurente de tâlhărie;
- B. o singură infracțiune de tâlhărie;
- C. o infracțiune continuată de tâlhărie cu două acte materiale.

11 Se poate dispune aplicarea unei măsuri educative privative de libertate:

- A. față de inculpatul minor trimis în judecată sub aspectul comiterii unei infracțiuni de viol asupra unui major;
- B. față de inculpatul major, trimis în judecată pentru comiterea infracțiunii de furt comise când era minor;
- C. față de inculpatul minor, trimis în judecată pentru comiterea unei infracțiuni de abuz de încredere și care a arătat că nu-și iubește părinții.

12 Reprezintă pedeapsă complementară aplicabilă persoanei juridice:

- A. plasarea sub supraveghere judiciară;
- B. interzicerea de a participa la procedurile de achiziții publice pe o durată de la unu la 5 ani;
- C. interzicerea deschiderii unor puncte de lucru ale persoanei juridice pe o durată de la 3 luni la 3 ani.

13 La stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de:

- A. condamnările grațiate;
- B. infracțiunile comise de minori judecate definitiv după ce aceștia devin majori;
- C. condamnările pronunțate în străinătate și recunoscute potrivit legii.

14 Inculpatul B.B. a reușit după mai multe demersuri, insistențe și rugăminți să o convingă pe martora C.C. pe care a cunoscut-o în țară și cu care avea o relație intimă să se prostitueze în Spania, promițându-i că va avea grijă de ea și că vor împărți sumele de bani obținute din relațiile sexuale întreținute de martora. În acest sens, cei doi s-au deplasat în Spania unde timp de 6 luni martora C.C. a întreținut relații sexuale cu mai multe persoane la o locație unde paza era asigurată de inculpatul B.B. sumele de bani astfel obținute fiind predate acestuia și trimise în parte de inculpat în țară fratelui său. Aflând despre aceste fapte părinții martorei C.C. au sesizat prin plângere penală organele de cercetare penală. Cum ar trebui să procedeze procurorul, față de principiile aplicării legii penale în spațiu?

- A. procurorul ar trebui să dea eficiență principiului personalității legii penale, întrucât prostituția a avut loc pe teritoriul Spaniei;
- B. procurorul ar trebui să aplice principiul universalității legii penale, întrucât fapta de proxenetism comisă de inculpatul B.B. nu este sancționată cu o pedeapsă mai mare de 10 ani;
- C. procurorul nu este ținut de aplicarea vreunui principiu dintre cele două menționate, acesta putând instrumenta cauza fără condiții suplimentare.

15 Achiziționarea de la o persoană a unui echipament tehnic cu scopul de a realiza falsificarea unor titluri de credit:

- A. nu constituie infracțiune întrucât autorul a fost depistat înainte de a începe falsificarea valorilor pentru care a achiziționat bunurile;
- B. este reglementată ca o infracțiune de sine stătătoare și poate duce la angajarea răspunderii penale a persoanei respective;
- C. constituie acte preparatorii care nu sunt incriminate în lipsa unei precizări în acest sens a legiuitorului.

- 16 În cazul în care inculpatul a fost trimis în judecată pentru infracțiunea prevăzută de art. 257 alin. 1 și 4 raportat la art. 206 din Codul penal, în condițiile reținerii recidivei postexecutorii și a procedurii simplificate, la stabilirea limitelor speciale ale pedepsei prevăzută de lege, instanța reține că:**
- A. forma agravată a infracțiunii prevăzută de art. 257 alin 4 din Codul penal nu va fi inclusă în concursul de cauze de agravare și atenuare;
  - B. limitele speciale ale pedepsei pentru infracțiunea prevăzută de art. 257 alin. 1 rap la art. 206 din Codul penal se reduc conform art. 396 alin. 10 din Codul de procedură penală, după care limitele rezultate de pedeapsă se majorează conform art. 257 alin. 4 și art. 43 alin. 5 din Codul penal;
  - C. limitele speciale ale pedepsei pentru infracțiunea prevăzută de art. 257 alin. 1 rap la art. 206 din Codul penal, se majorează conform art. 257 alin. 4 și art. 43 alin. 5 din Codul penale, iar apoi limitele de pedeapsă rezultate se reduc conform art. 396 alin. 10 din Codul de procedură penală.
-
- 17 În aplicarea legii penale mai favorabile, după judecarea definitive a cauzei, în conformitate cu art. 6 alin. 1 din Codul penal:**
- A. în ipoteza încadrării juridice a faptei prin reținerea formei tentate, limita maximă a pedepsei ce trebuie avută în vedere este maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, în sensul art. 187 din Codul penal;
  - B. în ipoteza tentativei, limita maximă ce trebuie avută în vedere este maximul prevăzut de lege pentru forma tentată, întrucât referirea la "infracțiunea săvârșită" din formularea "maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită" utilizată de art. 6 alin. 1 din Codul penal trebuie să fie interpretată prin raportare la dispozițiile art. 174 din Codul penal;
  - C. în cazul infracțiunilor continuate, prin sintagma "maxim special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită" utilizată de art. 6 alin. 1 din Codul penal se înțelege maximul special prevăzut de lege pentru infracțiune, cu luarea în considerare a cauzei de majorare a pedepsei prevăzute pentru infracțiunea continuată.
-
- 18 În cazul legitimei apărări prevăzută de art. 19 alin. 2 din Codul penal:**
- A. omisiunea poate constitui atac, în măsura în care aceasta creează un pericol pentru valoarea socială ocrotită;
  - B. în cazul atacului prin acțiune, este necesar ca acesta să constituie o infracțiune;
  - C. se consideră atac și amenințarea făcută cu tăierea cauciucurilor autoturismului.
-
- 19 Fapta inculpatului care în timp ce se afla în locuință împreună cu tată său l-a lovit cauzându-i suferințe fizice, reproșându-i că a formulat plângere penală prealabilă împotriva sa întrunește elementele de tipicitate a:**
- A. infracțiunilor de răzbunare pentru ajutor dat justiției în concurs cu infracțiunea de lovire și alte violențe;
  - B. infracțiunii de influențarea declarațiilor;
  - C. infracțiunii de răzbunare pentru ajutor dat justiției care se raportează la infracțiunea de violență în familie.
-
- 20 Instanța poate interzice ca pedeapsă complementară:**
- A. dreptul persoanei vătămate de a se afla în anumite în anumite locuri sau la anumite manifestări sportive, culturale ori la alte adunări publice, stabilite de instanță;
  - B. dreptul condamnatului de a comunica cu complicele său, inclusiv în cazul în care acesta din urmă era minor la data comiterii infracțiunii;
  - C. dreptul de a deține, purta și folosi orice categorie de substanțe psihoactive.

21 Plângerea împotriva ordonanței de clasare, formulată la judecătorul de cameră preliminară, dacă a fost introdusă anterior la procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția, după expirarea termenului de 20 de zile:

- A. va fi respinsă ca tardivă;
- B. va fi analizată pe fond și se va putea dispune admiterea plângerii și desființarea soluției atacate;
- C. va fi respinsă ca inadmisibilă.

22 Instanța de apel:

- A. soluționează contestația împotriva modului de aducere la îndeplinire a măsurii asigurătorii luate de către instanța de apel;
- B. poate proceda la contopirea pedepselor aplicate potrivit actualului Cod penal pentru un concurs de infracțiuni chiar dacă contopirea nu a fost dispusă de către prima instanță;
- C. atunci când constată că judecata la primă instanță a avut loc fără citarea legală a unei părți, va dispune, în toate cazurile, desființarea hotărârii cu trimitere spre rejudecare primei instanțe.

23 Revizuirea în procesul penal:

- A. vizează exclusiv latura penală a cauzei;
- B. poate fi cerută de către procuror, cu avizul procurorului ierarhic superior;
- C. în favoarea condamnatului, întemeiată pe faptul că o prevedere legală pe care s-a bazat hotărârea a cărei revizuire se cere a fost declarată neconstituțională ca urmare a unei excepții de neconstituționalitate ridicată în acea cauză, poate fi formulată în termen de 1 an de la data publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial.

24 Prorogarea de competență:

- A. poate opera în favoarea unei curți de apel chiar dacă unicul inculpat în cauza înregistrată pe rolul Curții Militare de Apel are calitatea de militar;
- B. operează numai în favoarea instanțelor superioare în grad, indiferent care este cauza de prorogare;
- C. în caz de reunire a cauzelor nu operează, în nicio situație, în favoarea altei unități de parchet decât cele pe rolul cărora se află înregistrate cauzele reunibile.

25 În caz de renunțare la urmărire penală:

- A. procurorul va putea ridica măsurile asigurătorii instituite pentru repararea prejudiciului;
- B. soluția dispusă de către procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel este verificată sub aspectul legalității și temeiniciei de către procurorul șef secție din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;
- C. procurorul va ridica măsurile asigurătorii în cazul în care a intervenit împăcarea.

26 Calea de atac:

- A. a apelului exercitată împotriva sentinței se consideră făcut și împotriva încheierilor pronunțate de judecătorul de drepturi și libertăți în aceeași cauză;
- B. a contestației, este inadmisibilă dacă este exercitată împotriva încheierii prin care prima instanță a dispus schimbarea încadrării juridice;
- C. a contestației, este inadmisibilă dacă este exercitată împotriva încheierii de prelungire a măsurii internării nevoluntare în vederea efectuării expertizei medico-legale psihiatrice dispusă de judecătorie.

27 În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor Legii nr. 302/2004 în materia recunoașterii hotărârilor judecătorești străine în vederea executării lor în România, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin decizia nr. 26/2015 pronunțată în recurs în interesul legii, a stabilit că:

- A. sancțiunile/Interdicțiile aplicate în baza hotărârilor străine de condamnare, pronunțate de autoritățile judiciare ale statelor membre ale Uniunii Europene care au transpus Decizia 2008/909/JAI, al căror corespondent în legea penală română sunt pedepsele complementare/accesorii, nu pot fi puse în executare de autoritățile judiciare române;
- B. recursul este inadmisibil;
- C. sancțiunile/Interdicțiile aplicate în baza hotărârilor străine de condamnare, pronunțate de autoritățile judiciare ale statelor membre ale Uniunii Europene care au transpus Decizia 2008/909/JAI, al căror corespondent în legea penală română sunt pedepsele complementare/accesorii, pot fi puse în executare de autoritățile judiciare române.

28 Contestația împotriva încheierii prin care prima instanță a respins cererea de suspendare a judecății:

- A. poate fi formulată în termen de 24 de ore de la pronunțare doar de către procuror;
- B. poate fi formulată în termen de 24 de ore de la comunicare de către părțile sau persoana vătămată lipsă și de la pronunțare de către părțile și persoana vătămată prezente și de către procuror;
- C. este inadmisibilă.

29 În procedura urmăririi:

- A. activitatea de supraveghere este exercitată de procurori din cadrul parchetului de pe lângă curtea de apel în a cărei circumscripție își are domiciliul persoana urmărită;
- B. procurorul poate dispune ridicarea de obiecte sau înscrisuri;
- C. procurorul poate dispune, cu titlu provizoriu, reținerea, predarea și percheziționarea corespondenței și a obiectelor urmând ca măsura să fie supusă confirmării judecătorului de drepturi și libertăți în termen de 24 de ore de la data dispunerii măsurii.

30 Apelul declarat de procuror poate fi retras de:

- A. procurorul care participă la ședința în fața instanței de control judiciar;
- B. procurorul care a întocmit rechizitoriul;
- C. procurorul ierarhic superior.

31 Audierea martorului care la data audierii nu a împlinit vârsta de 14 ani:

- A. nu poate avea loc în absența părinților, a tutorei sau a persoanei ori a reprezentantului instituției căreia îi este încredințat minorul spre creștere și educare;
- B. are loc, în toate cazurile, în prezența unui psiholog;
- C. are loc fără a-i fi notificată posibilitatea săvârșirii infracțiunii de mărturie mincinoasă, însă i se atrage atenția să spună adevărul.

32 Dacă procurorul ori instanța constată că:

- A. raportul de expertiză nu este complet, dispune întotdeauna efectuarea unui supliment de expertiză;
- B. concluziile raportului de expertiză sunt contradictorii, dispune, în anumite condiții, efectuarea unei noi expertize;
- C. concluziile raportului de constatare sunt contradictorii, dispune, în anumite condiții, efectuarea unei noi constatări.

33 Mandatul de percheziție domiciliară:

- A. este valabil, în anumite condiții, și pentru locurile învecinate, neindicate în cuprinsul mandatului de percheziție;
- B. este emis de instanță în sedință publică, fără citarea părților, cu participarea procurorului;
- C. nu poate fi emis de către instanța de judecată, în cursul judecății.

34 Contestația formulată de persoana care nu a avut calitatea de suspect sau inculpat împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți a dispus măsuri de supraveghere tehnică în cursul urmăririi penale se soluționează de către:

- A. judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța ierarhic superioară;
- B. judecătorul de cameră preliminară de la instanța la care funcționează judecătorul de drepturi și libertăți care a dispus măsurile de supraveghere;
- C. judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară.

35 Comisia rogatorie se poate adresa:

- A. de către Înalta Curte de Casație și Justiție;
- B. numai unui organ de urmărire penală sau unei instanțe egale în grad;
- C. unui organ judiciar care are o competență funcțională diferită.

36 Sarcina administrării probelor în procesul penal revine:

- A. persoanei vătămate;
- B. inculpatului;
- C. organelor judiciare.

37 Mandatul de executare a pedepsei închisorii și detențiunii pe viață:

- A. se emite în 4 exemplare și se comunică organelor de poliție de la domiciliul/reședința persoanei condamnate;
- B. poate fi însoțit de ordinul prin care se interzice condamnatului să părăsească țara, dacă acesta nu are domiciliul sau reședința cunoscute;
- C. se pune în executare de organele de poliție care predau un exemplar al acestuia condamnatului.

38 Revizuirea formulată împotriva încheierii de respingere, potrivit art. 440 alin. (2) C.proc.pen., a cererii recurs în casație este:

- A. inadmisibilă, indiferent de cazul de revizuire pe care se fundamentează calea de atac;
- B. soluționată prin decizie, în complet format de 3 judecători;
- C. urmată, în cazul admiterii revizuirii, de verificarea admisibilității în principiu a cererii de recurs în casație de către completul care a soluționat cererea de revizuire.

39 Acordul de recunoaștere a vinovăției:

- A. poate fi încheiat numai cu privire la unele dintre infracțiunile pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală față de inculpat;
- B. nu se poate încheia cu un inculpat minor;
- C. nu poate avea ca obiect o soluție de renunțare la aplicarea pedepsei.

40 În procedura de cameră preliminară, dacă s-au formulat cereri și excepții ori au fost ridicate din oficiu excepții, judecătorul de cameră preliminară:

- A. stabilește termen pentru soluționarea acestora, în ședință publică;
- B. stabilește termenul pentru soluționarea acestora cu citarea părților și a persoanei vătămate și cu participarea procurorului;
- C. se pronunță asupra acestora, prin încheiere motivată, în camera de consiliu, fără citarea părților și a persoanei vătămate și fără participarea procurorului.

41 Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în cazul efectuării unei percheziții corporale cu ocazia unei percheziții domiciliare:

- A. este necesar ca pentru realizarea percheziției corporale să se emită o autorizație prealabilă de către un judecător;
- B. este necesar ca autorizația emisă în vederea efectuării percheziției domiciliare să cuprindă mențiunea că o percheziție corporală ar putea fi efectuată în baza articolului 165 din Codul de procedură penală sau să conțină motivele specifice care ar putea justifica o astfel de măsură;
- C. este suficient ca în procesul-verbal de percheziție corporală, în afara mențiunilor expres indicate în articolul 166 alineatul 4 din Codul de procedură penală, să fie indicate motivul și scopul pentru care s-a procedat la autorizarea acesteia, cu referire inclusiv la întinderea percheziției corporale.

42 Neaudierea martorului de către instanța de judecată, în ședință publică și cu asigurarea contradictorialității, va fi calificată conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului:

- A. întotdeauna ca o încălcare a dreptului la un proces echitabil în cazul în care declarația martorului absent constituie proba unică sau decisivă pe care s-a bazat condamnarea și nu există garanții procedurale suficiente;
- B. întotdeauna ca o încălcare a dreptului la un proces echitabil raportat la principiul egalității armelor și articolul 6 paragraful 3 litera d) din Convenție;
- C. întotdeauna ca o încălcare a articolului 6 din Convenție indiferent dacă acuzatul a putut adresa întrebări martorului în faza de urmărire penală și absența ulterioară a acestuia este justificată în mod serios.

43 În privința violenței în familie, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului:

- A. obligația pozitivă de a lua măsuri rezonabile pentru a preveni relele tratamente între particulari se naște exclusiv atunci când autoritățile știu de existența unui risc real și imediat ca o persoană identificată să fie supusă relelor tratamente ca urmare a faptelor penale ale unui terț;
- B. articolul 1 din Convenție, coroborat cu articolul 3 din Convenție, impune statelor membre obligații pozitive de a se asigura că toate persoanele, inclusiv cele care nu se află sub jurisdicția lor, sunt protejate împotriva tuturor formelor de rele tratamente interzise în temeiul articolului 3;
- C. obligația procedurală a statului de a asigura participarea efectivă a victimei la derularea procedurilor poate să cuprindă, în anumite circumstanțe, și asigurarea unui avocat din oficiu pentru aceasta chiar dacă dreptul național nu prevede expres acest lucru.

44 Din perspectiva articolului 3 din Convenție:

- A. o decizie de achitare pronunțată de instanțele naționale exonerează statul de responsabilitatea sa în temeiul Convenției pentru rele tratamente aplicate de agenții săi;
- B. există o obligație de rezultat în sarcina statului privind identificarea și tragerea la răspundere penală a persoanelor responsabile de tratamentele contrare articolului 3 din Convenție;
- C. deficiențele privind obținerea probelor în cazurile vizând acte contrare articolului 3 din Convenție pot constitui temei pentru calificarea anchetei ca lipsită de eficiență și seriozitate.

45 Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului:

- A. în cazul dispunerii sau prelungirii duratei arestării preventive, organele judiciare nu pot să aibă în vedere severitatea pedepsei aplicabile;
- B. lipsa unei căi de atac împotriva privării de libertate nu duce la constatarea încălcării dispozițiilor articolului 5 paragraful 4 din Convenție, în cazul în care privarea de libertate ia sfârșit într-un termen mai scurt decât cel care ar fi fost necesar pentru derularea procedurii prevăzute în acest articol;
- C. dispozițiile articolului 5 paragraful 4 din Convenție garantează dreptul la un recurs împotriva hotărârilor judecătorești ce dispun sau ce prelungesc o măsură de detenție.

46 Potrivit jurisprudenței CJUE:

- A. articolul 4 punctul 5 din Decizia cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretat în sensul că, atunci când un stat membru alege să transpună această dispoziție în dreptul său intern, autoritatea judiciară de executare trebuie să dispună de o marjă de apreciere pentru a stabili dacă trebuie sau nu să refuze executarea unui mandat european de arestare pentru motivul prevăzut la această dispoziție;
- B. articolul 4 punctul 5 din Decizia cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretat în sensul că, atunci când alege să transpună această dispoziție în dreptul său intern, un stat membru poate prevedea că autoritatea judiciară este obligată să refuze executarea oricărui mandat european de arestare care intră în mod formal în domeniul de aplicare al acestui motiv, fără a avea posibilitatea de a lua în considerare împrejurările specifice fiecărei spețe;
- C. articolul 4 punctul 5 din Decizia cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009 face o trimitere expresă la dreptul statelor membre, astfel încât noțiunea de “aceleași fapte” nu trebuie să aibă o interpretare autonomă și uniformă în întreaga Uniune.

47 Potrivit jurisprudenței CJUE, o cerere pentru pronunțarea unei decizii preliminare în interpretare, conform articolului 267 TFUE, va fi declarată inadmisibilă:

- A. atunci când interpretarea solicitată a dreptului Uniunii nu are nicio legătură cu realitatea sau cu obiectul litigiului principal, atunci când problema este de natură ipotetică sau atunci când Curtea nu dispune de elementele de fapt și de drept necesare pentru a răspunde în mod util la întrebările care îi sunt adresate;
- B. atunci când instanța națională expune în cuprinsul cererii punctul de vedere cu privire la răspunsul care ar trebui să fie dat la întrebările adresate cu titlu preliminar;
- C. atunci când cererea este formulată într-o cauză pendinte în fața unei instanțe naționale ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern, iar părțile nu au solicitat sesizarea CJUE în fața primei instanțe.

48 Potrivit jurisprudenței CJUE:

- A. articolul 3 și articolul 4 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale trebuie interpretate în sensul că stabilirea condițiilor în care o autoritate judiciară adoptă o decizie de menținere a unei măsuri de arestare preventivă, gradul de convingere pe care trebuie să îl dețină cu privire la autorul infracțiunii, modalitățile de examinare a diferitelor elemente de probă, întinderea motivării pe care trebuie să o furnizeze în răspunsul la argumentele prezentate în fața sa, intră exclusiv sub incidența dreptului Uniunii Europene;
- B. articolul 3 și articolul 4 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale trebuie interpretate în sensul că nu se opun adoptării unor decizii preliminare cu caracter procedural, precum o decizie de menținere a unei măsuri de arestare preventivă luate de o autoritate judiciară, care se bazează pe suspiciuni sau pe elemente de probă incriminatoare, cu condiția ca aceste decizii să nu se refere la persoana deținută ca fiind vinovată;
- C. articolul 3 și articolul 4 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale trebuie interpretate în sensul că reglementează condițiile în care pot fi adoptate deciziile de arest preventiv.

49 Potrivit jurisprudenței CJUE:

- A. reglementările care guvernează organizarea justiției în România, cum sunt cele referitoare la înființarea în cadrul Ministerului Public a unei Secții pentru investigarea infracțiunilor din justiție, nu trebuie să respecte cerințele care decurg din dreptul Uniunii, întrucât Decizia 2006/928/CE de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției a fost adoptată înainte de aderarea României la Uniunea Europeană;
- B. reglementările care guvernează organizarea justiției în România, cum sunt cele referitoare la înființarea în cadrul Ministerului Public a unei Secții pentru investigarea infracțiunilor din justiție, nu intră în domeniul de aplicare al Deciziei 2006/928/CE de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției;
- C. reglementările care guvernează organizarea justiției în România, cum sunt cele referitoare la înființarea în cadrul Ministerului Public a unei Secții pentru investigarea infracțiunilor din justiție, intră în domeniul de aplicare al Deciziei 2006/928/CE de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției.

50 Articolul 325 alineatele (1) și (2) TFUE trebuie interpretat în sensul că impune instanței naționale ca, în cadrul unei proceduri penale având ca obiect infracțiuni privind taxa pe valoarea adăugată, să lase neaplicate dispoziții interne în materie de prescripție care intră sub incidența dreptului material național și care se opun aplicării unor sancțiuni penale efective și disuasive într-un număr considerabil de cazuri de fraudă gravă aducând atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene sau care prevăd termene de prescripție mai scurte pentru cazurile de fraudă gravă aducând atingere intereselor respective decât pentru cele aducând atingere intereselor financiare ale statului membru în cauză, cu excepția cazului în care o astfel de neaplicare determină o încălcare a principiului legalității infracțiunilor și pedepselor, din cauza unei lipse de precizie a legii aplicabile sau pentru motivul aplicării retroactive a unei legislații care impune condiții de incriminare mai severe decât cele în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii, potrivit hotărârii CJUE din cauza:

- A. Kolev;
- B. M.A.S. și M.B.;
- C. TR.